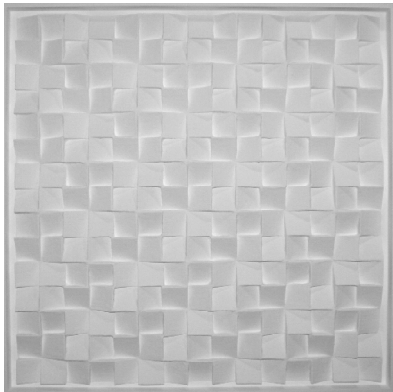

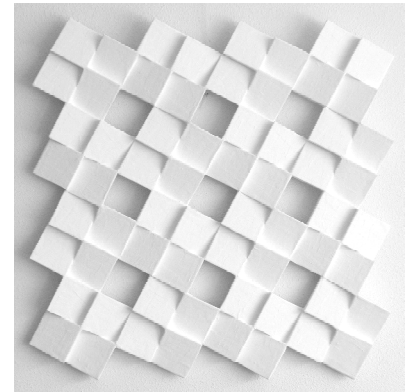
"Het werk moet helemaal geconstrueerd zijn uit zuiver beeldende elementen. Een beeldend element heeft geen andere betekenis dan zichzelf en dus heeft het schilderij geen andere betekenis dan zichzelf". [Van Doesburg, plm.1930]

*zonder titel (10 35)
80 x 80 x 5 cm
papier, karton, mdf, acryl*

*zonder titel (14 13)
30 x 30 x 5 cm
papier, karton, mdf, acryl*

*zonder titel (15 10)
85 x 85 x 6 cm
papier, karton, foam board, acryl*

Ik werk met eenvoudige vormen en materialen in eenvoudige ritmische composities. Eenvoudig betekent: een rechte lijn, eenvoudiger dan een vlak; een vierkant, eenvoudiger dan een rechthoek. Alles wat overbodig is, mag weg. Eenvoudig betekent ook: wit.

Ik werk graag in een minimale beeldtaal: een herhaling van hetzelfde element, soms met kleine verschuivingen of verdraaiingen. Soms zijn er ook meer elementen, die elkaar versterken en samen een nieuw element vormen. Er ontstaan structuren, die vanaf de randen oneindig doorlopen, maar waarvan ik slechts een gedeelte laat zien. Wat er uiteindelijk te zien is, is een beeld van leegte en verstillings, van rust en stilte, in een meditatieve sfeer, een beeld van oneindigheid binnen een eindige vorm. Er zijn geen hoofd- of bijzaken, geen accenten. In beginsel: strak, maar het handschrift dat gaandeweg ontstaat, is er gewoon en mag er zijn. Daardoor blijft er ook ruimte open voor toeval en intuïtieve beleving.

Ik zoek het in een streng consequente houding bij het omgaan met geometrische vormen en constructies, waaruit dan als vanzelf de maatvoering, ritme en verhoudingen vloeien die het uiterlijk van het uiteindelijke werk bepalen. De term "geometrisch-abstract" zou daarom van toepassing kunnen zijn.

"Hoewel het werk op het eerste gezicht een geometrische sereniteit uitstraalt, is er in het resultaat geen sprake van een koel machinaal werk, maar een ambachtelijke arbeid, van geduld en aandacht."

Het emotionele van het werk is een nadrukkelijk onderdeel van de beleving van het bekijken van het werk. In die zin ligt de "objectieve waarneming van de realiteit" van de NUL-beweging, waar mijn werk regelmatig aan gerelateerd wordt, ver achter me.

De reliëfs pretenderen niet meer te zijn dan zichzelf: een rangschikking van vormen. Wat er feitelijk te zien is, is geen afbeelding van de realiteit, geen verwijzing naar de een of andere werkelijkheid, dus geen abstract beeld (in de zin van: "resultaat van abstraheren"), maar een oorspronkelijk nieuw beeld, los van betekenissen of suggesties, met als enige betekenis: zichzelf.

Daarom past mijn werk naar mijn eigen idee het beste bij omschrijvingen, die gebruikt worden bij het definiëren van Concrete Kunst.

www.janhendriks46.nl

